

Kupci iz Metalke

Pred meseci smo v Ljubljani pridobili še eno večjo trgovsko hišo, novo Metalke. Zdaj, ko si jo je dodobra ogledalo že precej ljudi, smo jih mimogrede povprašali, kaj menijo o tej trgovini. A kaže, da ni bil najbolj pripraven čas za te pomenke, saj trgovina ni bila prehudo nabita, ko so prazniki »osušili« naše denarnice. Kakor koli že, takole smo se pomenili:

MARIJA STANIŠA, upokojenka: »V Šiški stanujem in vsakodnevne nakupe opravi kar tam. Ko kupujem kaj večjega, pa grem v center, v večje trgovine, kjer je ponavadi večja izbira. V Metalke kupujem pralne praške, ker so cenejši, če utegnem, pa se rada ustavim še pri kuhinjski posodi.«

jam občasno, tako kot v druge trgovine. Rad si ogledam gramofonske plošče, vendar med njimi pogrešam kaj več klasične in tudi pop glasbe. Sicer pa, kaj bi še rekel? Mislim, da je trgovina dopolnilo drugim trgovinam, toda jaz sem študent in moj žep je bolj plitev...«

REZA DOLNIČAR, gospodinja: »Jaz sem pa s kmetov in v Ljubljani delam šoferski izpit. Tako imamo večkrat po kakšno uro časa, do avtobusa in si ogledujem trgovine. Zadnjič sem tu, v Metalke kupila stroj za luščenje koruze, danes pa si ogledujem kopalnice. Navdušena sem, kako je vse lepo urejeno, vendar kljub temu rada pogledam še drugje in primerjam ceno in kvaliteto.«

ZLATA BOŠKOVIČ, aranžerka: »Imam hčerkico, staro devet mesecev in skoraj vsak mesec obredem vse večje trgovine v mestu. Tukaj v Metalke si zdajle ogledujem igrače in zdi se mi, da imajo kar lepo izbiro in včasih napravim več, kot sem namevala. Pohvalila bi tudi klet, kjer imajo primerno orodje za vsakogar.«

VERA ZITTERSCHLAGER, študentka: »Rada pobrskam med gospodinjskimi pripomočki in posodo. Zdi se mi, da bi lahko tako velika trgovina pripravila več razprodaj. Sicer pa je bila otvoritev te trgovine zame prijetno presenečenje, ker smo si prej pod nazivom »Metalke« predstavljali le železje in nemara še kakšne stroje.«

ROBI KOVŠCA, študent: »Sem, v to trgovino prihajam...«

R. R.

Kakor izlet v pravljico ali kaj smo videli pa slišali v vrtcu Kliničnih bolnic

Snaga je hudo potrebna reč in tudi ni da bi delali sramoto staršem, ki so v službi na kliničnem centru

Ko sva s kolegom fotoreporterjem stopila v novi montažni interni vrtec Kliničnih bolnic, se nisva nadejala, da se bova tako težko poslovila od prijaznih vzgojiteljic in rdečeličnih, čeprav nekoliko sramežljivih otrok. V šestih igralnicah in ostalih prostorih, od kabineta s klavirjem do umivalnic s pisanimi brisačami, kozarčki in zobnimi krtačkami, sva se počutila kakor v deželi palčkov, v kateri ni prostora za neprijetne misli in vsakdanje skrbi.

Ta občutek nekakšne neresnične pravljčnosti so povečevale lične, ročno izdelane lutke, ki so jih prizadevne vzgojiteljice same izdelale in razpostavile po vitrinah, pa tudi barvne risbe njihovih varovanec.

V ta Marlesov montažni vrtec, ki so ga večji del plačali uslužbenci Kliničnih bolnic, se je pred nedavnim vselilo 110 njihovih otrok, med katerimi je tudi 24 dojenčkov, starih od osem do štirindvajset mesecev. Doslej so organizirali varstvo od 5.30 zjutraj do 16. popoldne, razmišljajo pa tudi o tem, da bi po potrebi začeli tudi z

popoldanskim in večernim varstvom.

Za malčke skrbijo štiri vzgojiteljice, štiri varuške in tri medicinske sestre, delo pa vodi ravnateljica Metka Karo. S kadrom v vrtcu niso imeli težav, saj so te tovarišice potegnili kar iz otroških oddelkov kliničnih bolnic, s katerimi bodo še v bodoče sodelovale in se dogovarjale o nadaljnjem, enotnejšem delu.

Da bi se tovarišice vzgojiteljice bolje pripravile na delo, ki jih je čakalo v novem vrtcu, so za nekaj mesecev odšle v goste h kolegicam v vzgojno-varstveni zavod Vodmat. Tam so pod vodstvom ravnateljice Juste Kavšek in mentorice Marije Mlinar izpopolnile svoje znanje o delu, ki jih je čakalo. Med njimi in kolektivom vodmatskega vrtca so se spletle iskrene prijateljske vezi, ki so se še bolj utdile ob otvoritvi montažnega internega vrtca, za katero so malčki iz Vodmata pripravili prisrčen program.

Ta zavod je prvi večji interni vrtec v Ljubljani, vendar kljub kritičnim sprejemnim pogojem niso uspeli zadovoljiti vseh potreb, tako da je brez

varstva ostalo še nekaj dojenčkov. Ker je za vpis v vrtce med uslužbenci veliko zanimanje, že razmišljajo o gradnji drugega poslopja vrtca, v katerega bi lahko vodili tudi otroke delavcev tistih TOZD Kliničnih bolnic, ki pri gradnji prvega objekta niso sodelovali.

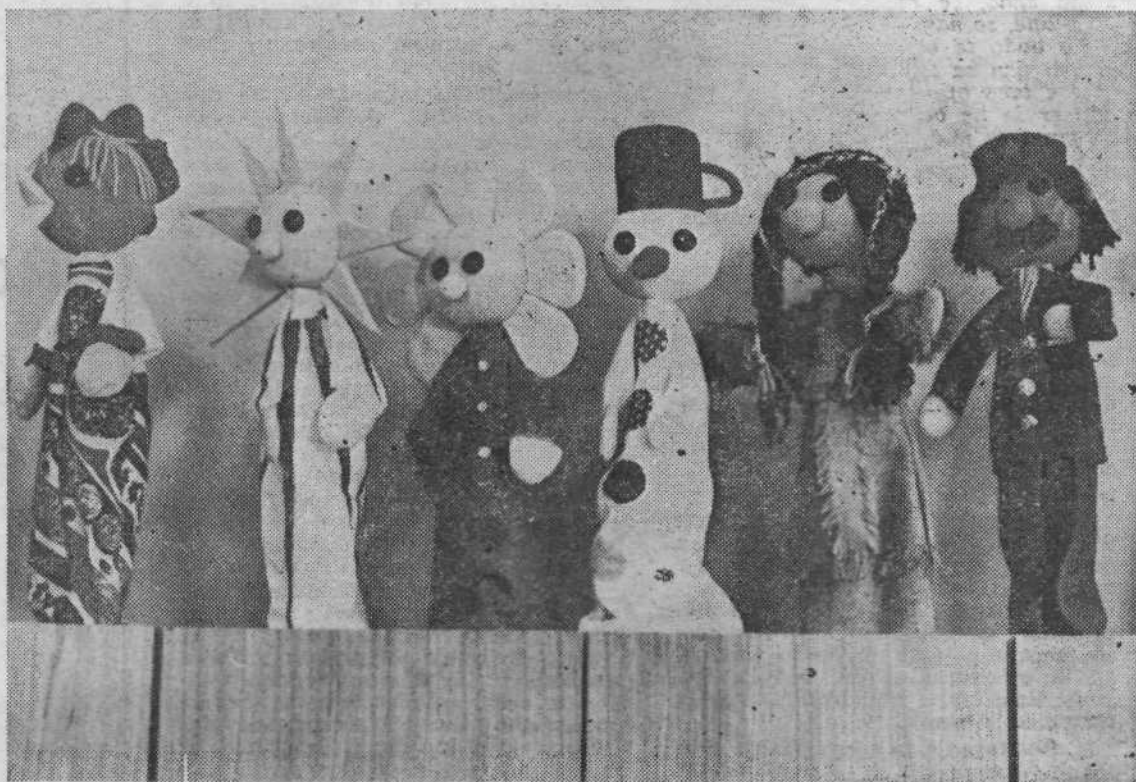
Za skupino malih »račk« sva s kolegom pokukala v igralnico, kjer so med smotrno izbranimi igračkami že posedali njihovi vrstniki. Kot v Sneguljčici pa so v sosednji sobi za majhnimi muzicami na krških stolčkih sedeli štiriletni »nabudni slikarji«, ki so z odločnimi potezami risali avtomobile, lisice, smučarje in svoje starše. Niti fotografsko oko jih ni preveč zmotilo pri njihovih prizadevanjih, saj jih je k delu neopazno spodbujala njihova tovarišica.

Medtem se je kazalec na uri premaknil proti poldnevu in po hodniku je prijetno zadušilo po juhi. Vzgojiteljice so odhitele v razdelilno kuhinjo, od koder so se kmalu vrnile z obloženimi pladnji. Hrano, štiri obroke na dan za dojenčke in tri obroke za predšolske otroke, vozijo iz kliničnih bolnic.

Posebnost novega vrtca so tudi direktni izhodi na ploščad pred igralnicami za dojenčke, ki jih bodo kar v posteljicah potisnili na sonce pred igralnico. V vrtcu sta tudi dve izolirani bolniški sobi, ki sta te dni na srečo prazni. Ti sobi, pa tudi natančne oznacbe na potrebščinah posameznih otrok, ki jih operejo in razkužijo takoj, ko otrok zbolí, bodo preprečili širjenje bolezni.

Niti mesec dni ni minilo od takrat, ko je otroški smeh in jok napolnil snažne prostore, vendar delo kljub temu teče umirjeno in sigurno. Res je sicer, da bo treba rešiti še marsikatero pravno in upravno vprašanje v zvezi z vzdrževanjem in pokroviteljstvom nad vrtcem, to pa nikakor ne bo motilo vzgojiteljic, ki se z vsem srcem posvečajo varstvu in vzgoji otrok, ki so jim jih zaupali starši in družba.

J. O.

Veliko dobrih prijateljev je na tem svetu, lutke pa so med najbolj šimi